

Avondrood, mooi weer aan boord

We beginnen de maand met graafwerkzaamheden. We hebben al een tijdje een moerassige plek in het land waar we de uitloop van de septictank vermoeden. En ja hoor na wat graven borrelt de zwarte derrie uit de grond omhoog. Het nadeel van ons goedgekeurde systeem is namelijk dat de drainage buizen lopen in pure klei. Dus eer het overtollige water is weggezakt zijn we een tijdje verder en die tijd hebben we niet ! Er is nog een extra afvoerbuis aangelegd en die blijkt volledig te zijn dichtgeslibd met hele fijne klei deeltjes. Gelukkig is het erg nat buiten en krijgen we de buis los for the time being. Als de wei weer is opgedroogd zullen we met een drastischer oplossing moeten komen. We overwegen een rietveld aan te leggen voor de nazuivering.

Verder profiteren we van een paar droge dagen om het entree hek weer eens goed in de verf te zetten. Worden eindelijk de balkeinden onder de 2^e logeerkamer gestut en veranderen we de deuren naar onze rommelruimte. Zodat we eindelijk plek krijgen voor een werkbank en een rek voor de timmergereedschappen.

De grus blijven in grote getalen overvliegen en het lijken er wel elk jaar meer te worden.

De eerste 15 lammeren profiteren heerlijk van het warme weer. De wei droogt lekker op en de lammeren genieten van het feit dat wij de putten van de septic hebben opgegraven. Lekker schuilend achter de walletjes liggen ze heerlijk uit de wind op de putdeksel.

Later dan gepland zijn de werkzaamheden aan etang du Merle inderdaad begonnen. Het blijkt dat de oude doorlaat helemaal vervangen moet worden. De dijk gaan ze laten vollopen met cement en de voorkant gaat net als Lac de Panneciere verstevigd worden met een kunststof laag.

Er is flink gegraven en een deel van de strandjes ligt nu als nooddijk in het water. Of het voor het seizoen allemaal af is valt te bezien.

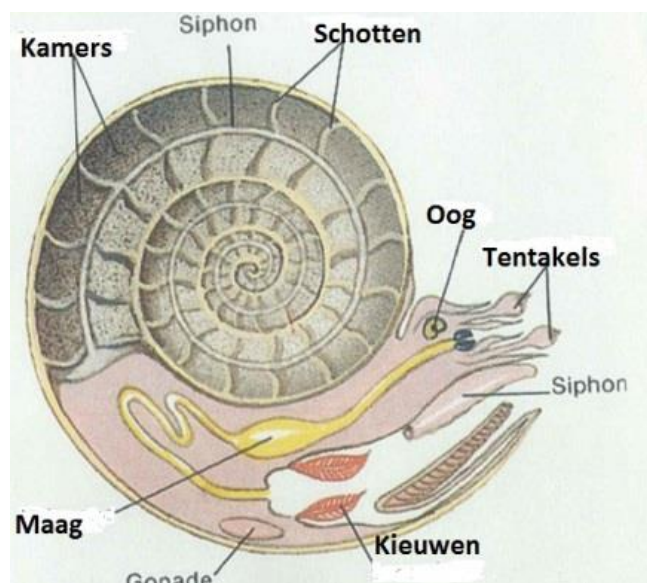
We beginnen ook weer te rommelen in de tuin. Als eerste begin ik met het uitwieden van onze bessenstruiken en op ontdekkingsreis naar de aardbeien. De eerste zaaisels komen alweer op in de kasjes. De activiteiten in de moestuin gaan verminderen, maar we houden er niet helemaal mee op. Want eigen zongerijpte tomaten blijven toch te lekker. Wel gaan we een veld met plukbloemen aanleggen. Goed voor de bijen en ook leuk voor ons.

Als ik bij de laatste boer ben die nog aan de wintercampagne moet voldoen zie ik in zijn tuin enorme fossielen van ammonieten. Hij vertelt dat hij een veld heeft waar tijdens het ploegen regelmatig hele schelpen boven komen. Deze ammonieten zijn een uitgestorven groep van ongewervelde zeedieren die nog het meest verwant is aan de huidige inktvissen. Hun naam hebben ze te danken aan de Egyptische god Amon die wordt afgebeeld met ramshorens. Hun vorm doet erg denken aan opgerolde ramshorens.

Ze kwamen voor tijdens het Trias toen heel Bourgogne en ook de rest van Europa voor een groot deel onder de zeespiegel lag:

Veel van deze ammonieten leefden vermoedelijk in het open water van deze zeeën. We weten dat er soorten waren die wel een doorsnede van 2.5 meter konden halen. Veel van de soorten waren redelijk goede zwemmers (verticaal) die leefden van plankton. In sommige fossielen zit nog inkt dus vermoedt men dat ze inkt spotten naar hun belagers. Het binnenste deel is de embryonale vorm van het dier en de segmenten zijn de opvolgende stadia in zijn/haar leven. Deze segmenten konden ze met gas vullen waardoor ze konden zwemmen/ drijven. Ze leefden net boven de zeebodem waar ook de zuurstof schaars was en na hun dood zakten ze op de zeebodem en werden al snel bedekt met sediment. Dit verklaart waarom er zoveel bewaard zijn gebleven. Een van hun natuurlijke vijanden was de Mosasaur, het maasreptiel. Een soort oer zee krokodil. In veel schelpen zijn duidelijke beetmarkeringen gevonden die overeenkomen met de bek van deze Mosasaur.

In de middeleeuwen werden ze gezien als versteende opgerolde slangen. Zgn slangenstenen die het bewijs vormden voor de aanwezigheid van goden. Er werden helende en orakel eigenschappen aan toegeschreven. De ammonieten kwamen over de hele wereld voor. Zo zijn ook in Nepal deze slangen stenen bekend , hier heten ze saligrams en zouden een manifestatie van Vishnu zijn. Ze zijn zo'n 330 miljoen jaar aanwezig geweest en zijn ongeveer gelijk met de Dinosauriers uitgestorven. En nu duiken ze in grote getale weer op. Overal komen we deze en ook andere fossielen tegen. En ook wij hebben nu een redelijk groot exemplaar op de stoep liggen. Met dank aan onze veehouder!

Op het ogenblik is het herfstachtig, de fijn opgedroogde weiden staan weer vol met water. Als Saar door het land gallopeerd vliegen de kluiten modder in het rond. De lammeren zijn beige met bruin doordat de wol van hun moeders onder de blubber zit. Toch kan het ook wel weer heel fraai zijn als de zon er even doorkomt.

Wij wensen jullie een vrolijke Paas,

Nol en Koos